

**OPOLSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Opole, 2026.01.20

NRU.8361.634.2025

D E C Y Z J A Nr 7 / 2026

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691),

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza przedsiębiorcy **Leszkowi Culic**, prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą Culic Leszek Hurtownia Artykułów Przemysłowych, ul. Namysłowska 37, 46-250 Wołczyn, NIP 7511005261, REGON 530754941, **karę pieniężną w wysokości 700 zł** (słownie złotych: siedemset 00/100) z tytułu ujawnionego w toku kontroli niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

Uzasadnienie

W dniu 29.09.2025 r. Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej *Opolskim WIIH*, zawiadomił przedsiębiorcę XXX, zwanego dalej *Stroną*, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Culic Leszek Hurtownia Artykułów Przemysłowych, ul. Namysłowska 37, 46-250 Wołczyn, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz.168).

W dniach 09 oraz 10.10.2025 r., na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli Nr NRU.634.2025 z dnia 08.10.2025 r., inspektorzy reprezentujący *Opolskiego WIIH*, przeprowadzili kontrolę w sklepie zlokalizowanym przy ul. XXX, w którym *Strona* prowadzi działalność gospodarczą.

Zgodnie z przedmiotowym zakresem kontroli inspektorzy sprawdzili prawidłowość uwidaczniania cen w oparciu o obowiązujące w tym zakresie akty prawne:

- ustawę z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168), zwaną dalej *ustawą o informowaniu o cenach*;
- rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776), zwane dalej *rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen*.

W toku przeprowadzonych czynności kontrolnych inspektorzy sprawdzili prawidłowość uwidaczniania cen 160 partii towarów oferowanych do sprzedaży, **kwestionując 34 z uwagi na brak uwidocznienia cen**, co dotyczyło niżej wymienionych towarów:

1. Kredki ołówkowe mix kolorów komplet; **2.** Bambino kredki mix kolorów komplet; **3.** Druki „rozliczenie zaliczki”; **4.** Druki „rozliczenie przelewu”; **5.** Długopisy żelowe brokatowe Fun&Joy mix kolorów komplet; **6.** Stabilo cienkopisy mix kolorów komplet; **7.** Magiczna gumka; **8.** Factis softer gumka do mazania; **9.** Cyrkiel w zestawie; **10.** Kątomierz; **11.** Astra flamastry 10 kolorów komplet; **12.** Astra modelina 6 kolorów komplet; **13.** Notes Happy Fruit; **14.** Astra fartuszek do prac plastycznych; **15.** Pentel pastele olejne 12 kolorów; **16.** Zeszyt A5 Religia; **17.** Sidolux uniwersalna ściereczka; **18.** Flamingo Line farby akrylowe 12 kolorów; **19.** Vileda soft touch ściereczka; **20.** Folcom ścierka z mikrofibry do okien; **21.** Folcom zmywak do teflonu; **22.** Folcom czyścik spiralny maxi; **23.** Ferlitz tornister less than 1 kg; **24.** Grande Milo wkład/lampka; **25.** Titanum pistolet do klejenia na gorąco; **26.** Liczydło plastikowe; **27.** Czapka kibica; **28.** Trodat datownik biurowy; **29.** Donegal grzebień; **30.** Kartka urodzinowa; **31.** Torba prezentowa T6_OG_52; **32.** Lula gąbka do kąpieli i masażu; **33.** Torebka ozdobna komunijna T-4L; **34.** BiC Kids kredki mix kolorów komplet.

Nieprawidłowości dotyczyły 21,25% wszystkich towarów objętych kontrolą i zostały udokumentowane w protokole kontroli (nr akt NRU.8361.634.2025) oraz w Załączniku nr 1 do protokołu kontroli – „Zestawienie towarów sprawdzonych w zakresie prawidłowości uwidaczniania cen, cen jednostkowych oraz wyliczania cen jednostkowych - stan na dzień 09.10.2025 r.”, a także na wydrukach zdjęć dołączonych do akt sprawy.

Ujawnione w toku kontroli nieprawidłowości stanowią naruszenie art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* w związku z § 3 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* w miejscu sprzedaży detalicznej lub świadczenia usług, przedsiębiorca ma obowiązek uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W czasie kontroli podjęte zostały dobrowolne działania naprawcze i uzupełniono brakujące ceny doprowadzając do stanu zgodnego z prawem. Wobec powyższego, odstąpiono od wydania decyzji zarządzającej niezwłoczne usunięcie nieprawidłowości na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 229, z późn.zm.).

Mając na uwadze stwierdzone nieprawidłowości, *Opolski WIIH* uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia *Stronie* kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*.

Pismem z dnia 22.12.2025 r. *Opolski WIIH* zawiadomił *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego oraz poinformował, iż na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) dalej *Kpa*, *Stronie* przysługuje prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Jednocześnie *Opolski WIIH* wezwał *Stronę* do przedstawienia informacji dotyczącej wielkości obrotów i przychodu osiągniętych w roku 2024 oraz określenia do jakiej kategorii przedsiębiorców zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (tekst jednolity Dz.U. z 2025 r. poz. 1480, z późn. zm.), dalej *Prawo przedsiębiorców*, kwalifikuje się kontrolowany.

W odpowiedzi *Strona*, pismem z dnia 02.01.2026 r., przesłała oświadczenie dot. średniorocznego zatrudnienia w kontrolowanej firmie oraz kopie deklaracji podatkowych tj. zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT-36L oraz informacji o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej PIT/B za rok podatkowy 2024. Przedmiotowe dokumenty wpłynęły do tut. Inspektoratu w dniu 09.01.2026 r.

Niezależnie od powyższego, informację w zakresie osiągniętych obrotów i przychodu za okres od stycznia do grudnia 2024 roku *Opolski WIIH* uzyskał również od Naczelnika Urzędu Skarbowego w Kluczborku.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje.

Strona prowadząc działalność gospodarczą w sklepie przy ul. XXX, nie dopełniła obowiązku uwidocznienia cen przy 34 towarach na 160 objętych kontrolą, co stanowi 21,25% skontrolowanych towarów.

Sposób uwidaczniania cen towarów szczegółowo reguluje § 3 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*.

W myśl § 3 ust. 1 i 2 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen* - cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów. Cenę oraz cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce, która może mieć formę wyświetlacza elektronicznego;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Biorąc pod uwagę wyżej przedstawione ustalenia faktyczne i prawne *Opolski WIIH* uznał, iż *Strona* nie wykonała obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* w związku z § 3 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*, co stanowi podstawę do nałożenia kary pieniężnej z art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej *Opolski WIIH* uwzględnił przesłanki ujęte w art. 6 ust. 3 *ustawy o informowaniu o cenach*, tj. stopień naruszenia obowiązków w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody, wcześniejsze naruszenia oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków, wielkość jego obrotów i przychodu, a także sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

Dokonując oceny **stopnia naruszenia obowiązków** *Opolski WIIH* stwierdził, że *Strona* jest odpowiedzialna za brak uwidocznienia ceny 34 towarów na 160, czym naruszyła obowiązek określony w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*.

Oceniając charakter, wagę i skalę naruszenia *Opolski WIIH* uwzględnił stan faktyczny udokumentowany w aktach sprawy, zważył ilość stwierdzonych naruszeń oraz sposób niedopełnienia przez *Stronę* obowiązków wynikających z przepisów *ustawy o informowaniu o cenach*.

W myśl art. 3 ust. 1 pkt 1 *ustawy o informowaniu o cenach*, cena to wartość wyrażona w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę. Cena jest zatem podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych i powinna być uwidoczniiona przy każdym towarze w sposób jednoznaczny, pozwalający na identyfikację ceny z towarem i porównanie cen towarów podobnych. Cena towaru poza jego marką, pojemnością i przeznaczeniem jest podstawowym czynnikiem determinującym wybór danego towaru spośród innych dostępnych w ofercie handlowej.

Strona przez nieuwidocznienie cen naruszyła podstawowy obowiązek w zakresie informowania o cenach towarów oraz naruszyła interes konsumentów w zakresie prawa do pełnej i rzetelnej informacji o towarach oferowanych do sprzedaży. Zaniechanie uwidocznienia ustawowo wymaganych informacji w zakresie cen mogło stanowić zagrożenie dla interesów majątkowych konsumentów. W przypadku zakwestionowanych towarów konsument nie miał wiedzy ile zapłaci za towar, a przez to nie mógł podjąć świadomej decyzji o zakupie. Brak uwidocznienia cen jest poważnym naruszeniem przepisów *ustawy o informowaniu o cenach*, ponieważ dotyczy podstawowego obowiązku przedsiębiorcy oferującego towar do sprzedaży. Skali i wagi naruszenia nie sposób uznać za znikomą, ponieważ naruszenie stwierdzono w odniesieniu do 21,25 % towarów poddanych kontroli.

Kolejnym czynnikiem, wpływającym na wymiar kary jest **dotychczasowa działalność przedsiębiorcy**, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* oraz uzyskane korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków. Przesłanka ta znajduje swoje odniesienie do oceny podmiotu gospodarczego funkcjonującego na wspólnym rynku w okresie poprzedzającym kontrolę.

Powyższe kryterium wymaga dostosowania sankcji do konkretnego przedsiębiorcy oraz uwzględnienia dotychczasowej historii kontroli w zakresie wypełnienia obowiązków wynikających z *ustawy o informowaniu o cenach*. Dokonując analizy przedmiotowej przesłanki *Opolski WIIH* uznał, że przebieg dotychczasowej działalności *Strony* nie stanowi okoliczności zaostrzającej, gdyż jest to pierwszy stwierdzony przypadek niewykonania przez *Stronę* obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*. *Opolski WIIH* zważył, że w czasie kontroli zostały podjęte dobrowolne działania naprawcze i uwidoczniono brakujące ceny.

Wielkość obrotów i przychodu stanowi przesłankę określającą pozycję przedsiębiorcy na rynku i pozwala na dostosowanie wymiaru kary do jego możliwości, przyczyniając się do osiągnięcia funkcji prewencyjnej zastosowanej sankcji. *Opolski WIIH* przy wymierzaniu kary pieniężnej uwzględnił informację o wielkości obrotów i przychodu *Strony* z prowadzonej działalności gospodarczej oraz oświadczenie o średniorocznym zatrudnieniu w roku 2024, które wpłynęły do tut. organu w dniu 09.01.2026 r. Przedmiotową przesłankę organ ocenił również na podstawie informacji uzyskanej od Naczelnika Urzędu Skarbowego w Kluczborku.

Opolski WIIH przyjął również, iż zgodnie z przepisami *Prawa przedsiębiorców*, *Strona* należy do kategorii mikroprzedsiębiorców, który w co najmniej jednym z dwóch ostatnich lat obrotowych spełniał łącznie następujące warunki:

- 1) zatrudniał średniorocznie mniej niż 10 pracowników oraz
- 2) osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz z operacji finansowych nieprzekraczający równowartości w złotych 2 milionów euro, lub sumy aktywów jego bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat nie przekroczył równowartości w złotych 2 milionów euro.

Powyższe ustalono na podstawie oświadczenia *Strony*, a także na podstawie wysokości osiągniętych obrotów z prowadzonej działalności za 2024 rok. *Opolski WIIH* uznał, iż wysokość kary nie będzie stanowić zagrożenia dla bytu przedsiębiorcy, a jej wymiarzenie pozwoli na realizację celów kary zawartych w dyrektywie 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. UE. L z 1998 r. Nr 80, str.27, z późn. zm.), dalej *Dyrektywa 98/6/WE*.

Oceniając przesłankę dot. sankcji nałożonych na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych *Opolski WIIH* uznał, że nie jest ona spełniona, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Zgodnie z przepisami *Dyrektywy 98/6/WE* kara pieniężna powinna być skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca. Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Wymierzona kara powinna być proporcjonalna, to znaczy właściwa do osiągnięcia zakładanego celu jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko

towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych. Sankcja nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, która powinna być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wszystkie te cele powinny być łącznie uwzględnione.

W toku postępowania administracyjnego *Opolski WIIH* ocenił również przesłanki do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wskazane w art. 189f § 1 pkt 1 i 2 *Kpa*. Zgodnie z ww. przepisem organ administracji publicznej odstępuje od nałożenia kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, przy wystąpieniu jednej z poniższych przesłanek:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Należy podkreślić, że w przypadku pierwszej przesłanki obydwie warunki powinny być spełnione kumulatywnie, czyli jedynie znikoma waga naruszenia wraz z zaprzestaniem działań niezgodnych z prawem może być podstawą do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. Zaistnienie jednego z powyższych warunków jest niewystarczające.

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy *Opolski WIIH* uznał, iż nie ma podstaw, aby stwierdzone nieprawidłowości uznać za znikome naruszenie prawa, ponieważ w miejscu sprzedaży stwierdzono brak podstawowych informacji wymaganych na podstawie przepisów o informowaniu o cenach. Brak cen stwierdzono przy 34 towarach na 160 poddanych kontroli. Tym samym konsumenci pozbawieni zostali wymaganych ustawowo informacji, które powinny zostać uwidocznione na etykietach cenowych towarów oferowanych do sprzedaży. Skala naruszenia w stosunku do ilości skontrolowanych towarów jest istotna, ponieważ nieprawidłowości dotyczą 21,25 % towarów poddanych kontroli. Ponadto z uwagi na rodzaj brakujących informacji cenowych (brak cen w 34 przypadkach), ujawnionym nieprawidłowościom nie sposób przypisać cechy znikomości. Waga naruszonych przepisów z punktu widzenia ich znaczenia dla ochrony praw i interesów konsumentów jest istotna. Dlatego też mimo podjęcia działań dobrowolnych przez *Stronę* i uwidocznienia cen w czasie trwania kontroli zgodnie z obowiązującymi przepisami, *Opolski WIIH* nie znalazł podstaw aby odstąpić od ukarania, ponieważ w sprawie nie zaistniało kumulatywne spełnienie warunków z art. 189f § 1 pkt 1 *Kpa*.

W przedmiotowej sprawie brak jest ponadto podstaw do zastosowania art. 189f §1 pkt 2 *Kpa*. *Opolski WIIH* stwierdził, że na *Stronę* nie była uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna za to samo zachowanie lub aby *Strona* została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełniła cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Podkreślenia wymaga fakt, że naruszenia z *ustawy o informowaniu o cenach* kwalifikowane są jako czyny o charakterze deliktu administracyjnego, które zagrożone są karą pieniężną określoną w art. 6 ww. ustawy. Postępowania w tym zakresie mogą być prowadzone wyłącznie przez organy Inspekcji Handlowej, zaś z uwagi na właściwość terytorialną w stosunku do *Strony* mogły być one prowadzone przez *Opolskiego WIIH*. Inny organ nie mógł na terenie podlegającym *Opolskiemu WIIH* nałożyć kary pieniężnej za to samo naruszenie, co oznacza, że przepisy art. 189f § 1 pkt 2 *Kpa* nie mają zastosowania w niniejszej sprawie.

Brak jest także podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 2 *Kpa*, w myśl którego w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

W ocenie tutejszego organu odstąpienie od nałożenia kary na tej podstawie byłoby niecelowe, ponieważ okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. *Strona* nie dopełniła obowiązku z art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*, bowiem dla 21,25 % skontrolowanych towarów stwierdzono brak uwidocznienia cen. Podkreślić należy, iż cena musi być uwidoczniiona przez przedsiębiorcę w momencie oferowania danego produktu lub usługi, tak aby konsument na tej podstawie mógł podjąć decyzję o zakupie.

Wobec powyższego charakter naruszeń, jakich dopuściła się *Strona*, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa, a w konsekwencji brak jest możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 *Kpa*.

Biorąc pod uwagę powyższe, zgodnie z art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ww. ustawy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

Po ocenie opisanych wyżej przesłanek *Opolski WIIH* postanowił wymierzyć *Stronie* karę

pieniężną w wysokości **700 zł**. Uwzględniając stopień naruszenia obowiązków oraz ich rodzaj z punktu widzenia ochrony praw i interesów konsumentów *Opolski WIIH* uznał, iż kara pieniężna w kwocie określonej w sentencji decyzji mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach, jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, a także spełni swoją funkcję prewencyjną.

Na podstawie art. 7 ust. 1 i 3 *ustawy o informowaniu o cenach* karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa przedsiębiorca uiszcza na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu **numer 39 1010 1401 0013 4222 3100 0000** NBP Oddział Okręgowy Opole, **w terminie 7 dni** od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji
Handlowej
Aneta Rabczewska

Pouczenie:

1. Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) od decyzji przysługuje Stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, ul. Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Ozimska 19, 45-057 Opole, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 63 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) odwołanie należy wnieść na piśmie, za pomocą telefaksu lub ustnie do protokołu. Odwołanie utrwalone w postaci elektronicznej wnosi się na adres do doręczeń elektronicznych lub za pośrednictwem konta w systemie teleinformatycznym (ePUAP) Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu. Odwołanie wniesione na adres poczty elektronicznej organu (e-mail) pozostawia się bez rozpoznania.
3. Zgodnie z art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.

4. Zgodnie z art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
5. W myśl art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) przed upływem terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez Stronę decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż podlega natychmiastowemu wykonaniu, a Stronie nie przysługuje prawo do wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.
6. Na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz.U. z 2025 r. poz. 111, z późn. zm.).
7. Kara pieniężna niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz.U. z 2025 r. poz. 111, z późn. zm.), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 ww. ustawy.

Otrzymują:

1. XXX
Culic Leszek Hurtownia Artykułów Przemysłowych
ul. Namysłowska 37
46-250 Wołczyn
2. Wydż. BA
3. aa

ML/AM